

Forhold. — Hvad Slutningspunktet i Vædringsforslaget Nr. 5 angaar, skal jeg bemærke, at der ved Ordet „Indberetning“ kun forstås en simpel Meddelelse til Justitsministeriet om, at man har fundet sig foranlediget til at suspendere den paagældende, men slet ikke nogen Indstilling eller beslignende, blot en simpel Indberetning til Justitsministeriet derom. Grunden til, at man har givet Sundhedsraadet denne Myndighed til Suspension, er utvivlsomt den historiske, at Sundhedskollegiet har denne Myndighed; men ved Siden deraf har man fundet det rimeligt, at naar det benytter en saadan Myndighed, skal det straks sætte Justitsministeriet i Kundskab derom. Andet ligger der ikke i dette sidste Punkt af Vædringsforslaget Nr. 5.

Ordføreren (Kump): Jeg kan for Udvalgets Vedkommende ganske tiltræde den højtærede Justitsministers Bemærkninger med Hensyn til det sidste Punkt. Det er ikke faldet mig ind, at der skulde kunne opstaa nogen Tvivl herom, Indberetning er et, Indstilling noget andet, og de to Ting kunne ikke forveksles. Udvalget henholder sig derfor ganske til, hvad den højtærede Justitsminister bemærkede derom. — Med Hensyn til det ærede Medlems fornyede Betragtning over, at disse Bestemmelser ikke burde findes her i Forslaget, skal jeg bemærke, at det jo er, som i øvrigt den højtærede Minister hentydede til, saaledes, at disse Bestemmelser ligge dels inden for og dels noget uden for Lovens Ramme, kun noget uden for, thi her i Forslaget bør indeholdes Bestemmelser om Sundhedsraadets Myndighedsomraade. Ganske vist, havde man samtidig hermed givet en Lov om Lægevirksomhedens Udøvelse, vilde man vel der have optaget en Bestemmelse om, i hvilke Tilfælde en Læge kunde forbyde sin jus practicandi; men derfor vil jeg ikke lade den Betragtning staa uimodsiget, at det skulde være en Modsigelse, at man med Hensyn til een Lov holder paa, at noget falder uden for Rammen, medens man med Hensyn til en anden Lov tager noget med, som falder uden for den. Hele dette Spørgsmaal er jo rent praktisk, og her er der virkelig praktiske Grunde, der tale for at tage Rammen videre. Jeg skal blot henvise til det Tilfælde, den højtærede Justitsminister nævnte, men det er jo ikke det eneste, der er forekommet. Saaledes skal blot peges paa den Dom, der for en Del Aar siden overgik en Tandlæge, der fik flere Aars Strafarbejde for en af ham under Virksomheden udført Forbrydelse. Derfor anser jeg

de her foreslaaede Bestemmelser for overordentlig vel motiverede, og det ærede Medlem synes dog ogsaa at være ret tilfreds med dem her, siden han erklærer, at han i Haab om, at Paragraffen forandres, kan tiltræde den.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Om end mulig en eller anden Vædring vil blive stillet til 3dje Behandling — en enkelt formel Rettelset kræves jo i alt Fald — formener jeg dog, at efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Justitsminister og det ærede 4de Medlem for 1ste Kres (Det. Hansen), vil en formelig Afstemning over Vædringsforslagene ikke være nødvendig. De stillede Vædringsforslag, de derved ændrede Paragraffer og Lovforslagets øvrige Paragraffer, til hvilke ingen Vædring er fremkommen kunne derfor betragtes som vedtagne, hvis ingen maatte ønske en omstændeligere Fremgangsmaade iagttaget (Ophold); da det ikke er Tilfældet, ere de vedtagne.

Genstand for Vedtagelse var:

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 1619).

Vædringsforslag under Nr. 1 og 2 til § 2 af Udvalget:

1) § Linie 3 efter: „Medicinalraader“ indskydes: „Med Udnævnelserne bliver der, for saa vidt dertil egnede Mænd haves til Raadighed, at tage Hensyn til Ønskeligheden af, at i hvert Fald et af Raadets Medlemmer har praktiseret i nogle Aar som Læge uden for København og Frederiksberg.“

2) § Linie 8—9 forandres Ordene: „en af ... der“ til: „to af Justitsministeren paa 6 Aar ad Gangen udnævnte farmaceutisk uddannede tilforordnede, af hvilke i det mindste den ene“.

§ 2 i sin ændrede Stikelse saalydende:

Det overordnede Sundhedsraad bestaar af en af Kongen udnævnt lægekyndig Medicinaldirektør som Formand og tvende af Justitsministeren paa 6 Aar ad Gangen udnævnte lægekyndige Medicinalraader.

Bes Udnævnelserne bliver der, for saa vidt dertil egnede Mænd haves til Raadighed, at tage Hensyn til Ønskeligheden af, at i hvert Fald et af Raadets Medlemmer har praktiseret i nogle Aar som Læge uden for København og Frederiksberg.